

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה מדינת ישראל – פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד נועה שוקר

נגד

הנאשם משה בן אהרן ג'נא
ע"י ב"כ עו"ד שרון וקנין

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של איסור פרסום הסתה לגזענות, בניגוד לסעיף 144ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הסתה לאלימות או לטרור, בניגוד לסעיף 2144ד לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, החזיק הנאשם חשבון ברשת החברתית "פייסבוק" ולו 528 עוקבים, גם הם בעלי חשבון באותה הרשת החברתית.

במסגרת אותו חשבון, במהלך התקופה שבין 17.6.2014 ועד 21.7.2014 (מספר ימים לאחר חטיפת שלושת הנערים בצומת גוש עציון על ידי טרוריסטים ערבים, תושבי אזור יהודה ושומרון), פרסם הנאשם, במספר הזדמנויות, פרסומים ותגובות המכילות תכנים המסיתים לאלימות ולגזענות כלפי אנשים ממוצא ערבי; אנשי ציבור ערבים; אנשים המחזיקים בעמדות שמאל.

במסגרתו זו, פרסם הנאשם, בין היתר, דברי נאצה כלפי חברי כנסת ממוצא ערבי – חנין זועבי ואחמד טיבי; חיווי דעה, כי יש לפגוע בערבים ובאנשי שמאל; איחולי מוות ואזהרות לפגיעה כלפי אנשים ממוצא ערבי ופעילי שמאל.

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והמאשימה הגבילה עמדתה הענשית לשלושה חדשי מאסר בפועל, אשר, אם ימצא הנאשם מתאים לכך, יכול שירוצו בעבודות שירות, בצירוף עונשים נוספים. להגנה נתאפשר לטעון כראות עיניה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות מטעמה לעניין העונש.

ההגנה הגישה אסופת תעודות, ביניהן :

- תעודת בגרות חלקית ורשימת ציונים ;
- תעודת גמר הישיבה התיכונית "צביה" בעיר לוד ;
- הערכה לחייל משוחרר, בה הוגדר הנאשם כמתמיד בעבודתו, בעל מוסר עבודה גבוה, בעל משמעת עצמית. הנאשם סיים, בין היתר, הכשרה כלוחם בחיל התותחנים. הנאשם זכה לאות השירות המבצעי. הנאשם סיים שירות מלא בתוספת חודש אחד. השתחרר בדרגת סמ"ר.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

בתסקיר נושא תאריך 7.11.2018, פירט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות. הנאשם רווק, כבן 28, עובד כהנדסאי מכא-טרוניקה בחברה בעיר יבנה.

הנאשם גדל בעיר לוד, סיים 12 שנות לימוד ובגרות חלקית. סיים שירות צבאי מלא.

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני: 405299/2014

1 הנאשם סיפר, כי גדל בשכונה מעורבת, שרוב תושביה ממוצא ערבי. שם, לדבריו, חווה התנהגות
2 אלימה על רקע גזעני שהופנתה כלפיו, וכתוצאה מכך, נאלצה משפחתו למכור את דירתם בערך
3 מופחת משווייה ולעבור להתגורר בעיר אשדוד, בשכירות.
4
5 נוכח המשבר הכלכלי אותו חוותה המשפחה צברה חובות הרבים. עקב כך, נוצרו יחסי תלות של הורי
6 הנאשם בנאשם, אשר מסייע להוריו באופן משמעותי.
7
8 הנאשם נעדר הסתבכויות קודמות ואינו משתמש בסמים.
9
10 הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו. לדברי הנאשם, עקב סערת הרגשות בה היה מצוי בזמן
11 מלחמת "צוק איתן", כתב פרסומים נגד אנשי טרור ומחבלים, ולא הבין, כי קיימת בעייתיות לכתוב
12 את דיעותיו ותפישותיו, כחלק מחופש הביטוי.
13
14 הנאשם מבין שפעל ללא שיקול דעת, מצטער על מעשיו.
15
16 הנאשם הדגיש, כי מאמין בדו קיום בין יהודים לערבים וכי מעולם לא חונך לפגוע באחרים.
17
18 שירות המבחן התרשם, כי המדובר במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הסיכוי להישנות התנהגות
19 דומה – נמוך.
20
21 שירות המבחן המליץ להימנע ככל האפשר מהטלת מאסר בעבודות שירות, על מנת למנוע פגיעה
22 במקום תעסוקתו, אשר הינו משמעותי ביותר עבורו. שירות המבחן הציע להטיל על הנאשם צו של"צ
23 על סך 260 שעות, לצד הטלת קנס ועונש מאסר מותנה. שירות המבחן סבור כי עונש זה יהווה עבור
24 הנאשם עונש חינוכי.
25
26 הנאשם הצהיר על נכונותו לריצוי עבודות השירות לתועלת הציבור.
27

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

לעניין אי הרשעת הנאשם, ציין שירות המבחן, כי לאור חומרת העבירה והשלכותיה ולאור העובדה כי הנאשם לא הציג כל מידע קונקרטי, כי במידה שיורשע – ייפגע עתידו המקצועי – אין מקום להמליץ על ביטול ההרשעה.

לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם בשנית לשירות המבחן. בתסקיר המשלים, נושא תאריך 21.1.2019, פירט שירות המבחן, כי נעשו מספר פניות לנאשם על מנת שימציא מסמכים המעידים על אפשרות לפגיעה בעבודתו במידה ויורשע בדין. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי אין בידיו מסמכים המעידים על נזק קונקרטי וכן, כי חושש שעצם הבקשה של מסמכים כאלו ממעסיקו - עלולות להציף את שאלת התאמתו לארגון.

בסיומו של התסקיר המשלים, שב שירות המבחן על עמדתו, כי אין בידו ליתן המלצה שלא להרשיע הנאשם בדין.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי הנאשם פגע פגיעה חמורה בערך המוגנים של בטחון הציבור.

התביעה טענה, כי הפרסומים הקשורים להסתה, מסכנים באופן ממשי חלקים נרחבים באוכלוסייה, היות שעלולים להביא לפעולות אלימות וטרור.

התביעה טענה, כי מתחם העונש הראוי בגין עבירות אלה, כולל מאסר ארוך וממושך. עם זאת, לאור השיהוי בהגשת כתב האישום, שנבע, בין היתר, משינוי במדיניות האכיפה - בחלוף שלוש שנים ומחצה מאז העבירות ובהתאם להסדר הטיעון - הגבילה המאשימה עתירתה הענשית לשלושה חודשי מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

לטענת התביעה, לא עבר הנאשם כל הליך טיפולי.

לטענת התביעה, ביטול הרשעתו של הנאשם בדין אינו עומד על הפרק.

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

1
2 ההגנה הדגישה, כי המדובר בעבירות אשר נעברו עוד בשנת 2014 וכי המדובר באדם נורמטיבי
3 לחלוטין אשר לומד, עובד ושירת שירות צבאי מלא, בחלקו קרבי.

4
5 ההגנה טענה, כי ענישה בדרך של עבודות שירות אינה מידתית בנסיבות המקרה והפסיקה אשר
6 הוגשה מתייחסת למקרים חמורים יותר כגון תמיכה בארגון טרור.

7
8 ההגנה טענה, כי הנאשם למד את לקחו.

9
10 חרף העובדה, שלא עלה בידי הנאשם להביא ראיות לעניין אי הרשעתו, עתרה ההגנה לבטל הרשעת
11 הנאשם.

12
13 בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי הוא בן למשפחה נורמטיבית. בשעתו סבר, שכתיבת התגובות הינן
14 חלק מחופש הביטוי. כיום, לאחר שהבין, שלא כך הדבר – אינו רושם עוד דברים מסוג זה.

15
16 לדברי הנאשם, לא היתה מבחינתו כוונה, שהפרסומים יובילו לאלומות.

17
18 הנאשם סיכם, כי מודע לעבירות שעבר, מצטער ומבקש ליתן לו הזדמנות, מבלי להרשיעו.

דיון והכרעה

19
20
21
22
23 העבירות שעבר הנאשם – אינן קלות. המדובר בפרסומים פוגעניים ומשפילים כלפי פלג משמעותי
24 באוכלוסייה. המדובר בפרסומים, שיש בהם כדי לפגוע במרקם החיים המשותף ובסופו של דבר, אף
25 לפגוע בשלום הציבור ובעתיד החברה בישראל.

26
27 הגם שעל בית המשפט לשים לנגד עיניו את חשיבות הערך של חירות הביטוי, אשר נאמר, לא פעם, כי
28 כוללת בחובה גם את האפשרות להשמיע תכנים החורגים מהקונצנזוס ואף תכנים הקשים לשמיעה,
29 כאמרתו הידועה של הפילוסוף וולטר "אינני מסכים עם אף מילה שאתה אומר, אך אלחם עד תום

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

1 על זכותך לומר אותה" – הרי, חירות זו אינה בלתי מוגבלת, וקיימים תכנים שנאסר לפרסם, כגון
2 תכנים שעניינם גזענות או הסתה לאלימות.
3
4 במקרה דנן, אין חולק, כי המדובר בפרסומים, שמעבר להיותם מכוערים, חצו את גבול הפליליות.
5
6 בקביעת מתחם הענישה, במקרה דנן, יילקח בחשבון, כי המדובר בפרסום ברשת חברתית; כי
7 הפרסום היה במהלך תקופה מתוחה, שהמביאה לחידוד עמדות בין הפלגים השונים בחברה; כי חלק
8 מהפרסומים התמצו בהעתקה ושיתוף של קטעים שונים, עם חיווי דעה מסוים לגביהם ולא היה
9 מדובר בהפצת משנה אידיאולוגית סדורה ומנומקת.
10
11 בהמשך לניתוח מפורט בגזר דינה של חברתי כב' השופטת ד' כהן-לקח, בגזר הדין 44920-12-14
12 **מדינת ישראל נ' עאבדין** (פורסם במאגרים), בהתאמות הנדרשות (שכן באותו מקרה היה מדובר
13 בריבוי פרסומים וכן הורשע הנאשם גם בעבירות של תמיכה בארגון טרור) – יועמד המתחם דנן בין
14 עונש מאסר צופה פני עתיד, בצירוף עונש מוחשי תחת צו של"צ, ועד שנת מאסר בפועל.
15
16 לענייננו, היות שבהסדר הטיעון הגבילה המאשימה עתירתה העונשית עד 3 חדשי מאסר בפועל,
17 לריצוי בדרך של עבודות שירות – יועמד ענשו של הנאשם במסגרת טווח מוסכם זה, אשר בית
18 המשפט אינו מוצא עילה לחרוג ממנו.
19
20

שאלת ההרשעה בדין

21
22 בנוגע להרשעת הנאשם בדין, נקבע, לא פעם, כי הכלל הינו, שמי שעבר עבירה יורשע בגינה. סטיה
23 מהכלל תתאפשר במצב שהוא בבחינת "החריג שבחריג", בהינתן שני תבחינים עיקריים: האחד –
24 האם מעשה העבירה מאפשר, מבחינת המסר הערכי שיועבר לציבור, ביטול הרשעת הנאשם בדין.
25 השני – האם בנתוניו של הנאשם העומד לדין, עלה בידי ההגנה להוכיח פגיעה חמורה, קונקרטית
26 ובלתי מידתית, בסיכויי תעסוקתו ושיקומו בעתיד. ודוק: כל הרשעה עלולה להכתים נאשם ולפגוע
27 בעתידו. על כן, הפגיעה המדוברת - מן הדין שתהיה פגיעה מוכחת, במישור המעשה, וכזו שהיא קשה
28 וחמורה.
29

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני: 405299/2014

התבחינים האמורים הם מצטברים, כלומר – אם אחד מהם אינו מתקיים – אין מקום לנקוט בחריג של הימנעות מהרשעה.

ראו, להלן, מספר פסקי דין, של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים:

- פסק הדין ע.פ. 52533-05-15 **מדינת ישראל נ' יפרח** (19.07.15) - באותו מקרה, נתקבל ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום לבטל הרשעתה של נאשמת, ללא כל הסתבכות קודמת, בעשור החמישי לחייה, בעלת מאפיינים אזוריים עמלניים ותורמים לחברה (לרבות התנדבות אינטנסיבית לטובת הכלל במסגרות שונות), שהסתבכה בעבירה של גניבה ממעביד. בית המשפט קבע:

הנחת המוצא של הדין הפלילי בשיטתו הינה כי נאשם, שאינו קטין, שביצע עבירה, ונקבע כי ביצע את העבירה, נאשם שכזה יורשע בדיונו. זוהי תמצית משמעותו של ההליך הפלילי.

לצד זאת, קיימים החריגים המצומצמים ביותר, מכוח הוראות החסד"פ ופקודת המבחן, בהם בית המשפט מוסמך להימנע מהרשעת אדם גם אם ביצע את העבירה.

בפסיקה רבה של בית המשפט העליון נקבעו המבחנים המצמצמים מאוד להחלת חריג זה.

המבחן הראשון, כמעט מבחן סף, הינו מיבה של העבירה שביצע הנאשם.

החריג של אי הרשעה לא ייבחן כלל אלא משמדובר בעבירות שטיבן הינו כזה המאפשר, בהתקיים הנסיבות האישיות המיוחדות, הימנעות מהרשעה.

צירוף העובדות יחדיו מוביל לדעתנו למסקנה כי כבר בשלב זה של בחינת הדברים אין המדובר בסוג של מעשים ועבירות, המבוצעים על ידי אדם בוגר החב אמון למעבדיו, שניתן להחריגם מהכלל ולהוציאם לתחומי החריג הנדיר של הימנעות מהרשעה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני: 405299/2014

נוסיף ונציין כי בנסיבות העניין גם לא מצאנו כי מתקיים התנאי הנוסף להחלת החרג, הלוא הוא הוכחה
קונקרטיית בדבר נזק קשה מנשוא העשוי להיוודע להרשעת הנאשם.

מוצאים אנו, עם כל הצער שבדבר, כי הימנעות בית משפט השלום מהרשעת המשיבה במעשי העבירה
שבוצעו על ידה, כמפורט בשני האישומים בהם הודתה, הימנעות זו נוגדת את הכללים והמבחנים שנקבעו
בפסיקה לעניין אותם החריגים, שבהם ורק בהם, יש מקום להימנע מהרשעה.

[ההדגשה אינה במקור].

• פסק הדין ע.פ. 51803-05-15 מדינת ישראל נ' דדון (20.09.15) - באותו מקרה, נתקבל ערעור
המדינה על החלטת בית משפט השלום לבטל הרשעה בדין של נאשם נעדר עבר פלילי, בעשור
השישי לחייו, המשמש כקצין בטיחות בתעבורה ולאור ראיות שהוגשו הוברר, כי הרשעתו
עלולה היתה, בהסתברות גבוהה, להטיל הכורת על פרנסתו, שנדון בגין עבירות נושנות
יחסית של אלימות במשפחה, במהלך סכסוך גירושין שהסתיים. בית המשפט קבע:

הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם - יורשע בעבירות שביצע. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין
יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, ינקוט בית המשפט, לפעמים,
בחלופה של המלת ענישה ללא הרשעה. ממילא, ההימנעות מן ההרשעה הופכת לקשה יותר, ככל
שהעבירה חמורה יותר וכאשר הנאשם ביצע יותר מעבירה אחת, ולאורך זמן (ר', למשל, בר"ע 432/85
רומנו נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמעש ואח').

אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיבידואלית ועל ביהמ"ש לבחון עניינו של כל נאשם ונאשם בלי לקבוע את
עונשו אך ורק על סמך מהות העבירה. ואולם, מהות העבירה והצורך בהרתעת הרבים יכולים להמות את
הכף ולגבור אף על שיקומו של נאשם.
ההלכה שהשתרשה בפסיקת ביהמ"ש היא, כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצמבר שני גורמים: ראשית,
על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ר' בעניין תמר כתב המוזכר לעיל
וכן ר' ע"פ 9893/06 אסנת אלון-לאופר נ' מדינת ישראל, פס"ד של ביהמ"ש העליון מיום 31/12/07).

בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה – האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי,
על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה
בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון.

[ההדגשה אינה במקור]

- פסק הדין ע.פ. 53620-02-15 זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל (20.04.15) – חרף המלצות
שירות המבחן למבוגרים, נמנע בית משפט השלום מלבטל הרשעתן בדיון של שלוש נאשמות,
שהורשעו בנסיון להשיג ציון במבחן מיון ללימודים אקדמיים במרמה. בית המשפט המחוזי
דחה ערעור ההגנה, תוך שמציין :

נקודת המוצא בהליך הפלילי הינה כי מי אשר חטא במעשה עבירה יורשע בדיון.

האפשרות של הימנעות מהרשעה, בעניינם של בגירים, לא תהיה אלא במקרים נדירים ביותר. המבחנים
העיקריים להתגבשות חריג שכזה הינם בראש ובראשונה אופי העבירה וטיבה, ובנוסף לכך נסיבותיו של
עושה המעשה וההשלכות העשויות להיות על עתידו אם יורשע בדיון.

[ההדגשות אינן במקור].

- פסק הדין ע.פ. 25507-01-16 מדינת ישראל נ' אובשייביץ (17.04.16) – בית משפט השלום
קיבל המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת נאשם שהוא אזרח נורמטיבי, עמלני, איש
ציבור התורם לחברה, ללא כל הסתבכות קודמת, אשר תקף באלימות את ידידת המשפחה
במסגרת מסיבה. בית המשפט המחוזי קבל את ערעור המדינה והורה על הרשעת הנאשם
בדיון, תוך שציין :

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני: 405299/2014

הכלל ונקודת המוצא בדין הפלילי (בעניינם של בוגרים) הינם כי מי שביצע מעשה עבירה יורשע וייתן על כך את הדין.

הימנעות מהרשעה (עפ"י סעי' 71 א' לחוק העונשין) הינה החריג שבחריגים.

להתקיימות חריג זה נדרשות שתי בחינות יסוד. האחת, מיבו של מעשה העבירה שביצע הנאשם והשנייה שיקולי השיקום המיוחדים הנמנעים בעניינו ומידת השלכתה של ההרשעה לעניינם. וכנפסק בע"פ 9150/08 (מ"י נ. א. ביטון – טרם פורסם):

"...הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתגרום לנאשם בעמיה של ההרשעה אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעמדה שזו תניב. תועלת ציבורית זו אין כוונתה לנמייה אחר דעת קהל או המיית לבו, אלא שהיא נוגעת לתכליות של הרתעת היחיד והרבים ולהעברתו של מסר מוקיע את דבר העבירה ומבצעה ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השיוויון והוודאות".

המעשים שביצע המשיב, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה, חושפים התנהלות אלימה ברמה משמעותית.

על כן די בעצם מיבם ועוצמתם של מעשי העבירה דנן למנוע הבאתם בגדרי החריג הנדיר של הימנעות מהרשעה.

אולם גם "היבטי השיקום" שפורטו בתסקיר ואומצו על ידי ביהמ"ש קמא בגמר הדין – אינם בנסיבות העניין, כאלה המצדיקים את מסקנת אי ההרשעה.

כל הרשעה בפלילים של נאשם באשר הוא – גוררת בעקבותיה באופן בלתי נמנע הכתמה ופגיעה בדימויו בעיני הבריות ובעיני עצמו.

אולם תוצאה בלתי נמנעת זו הינה בסופו של יום אחת מתכליות הדין הפלילי.

וכדברים שציטטנו לעיל מע"פ 9150/08 "...העברת מסר המוקיע את דבר העבירה ומבצעה ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השיוויון והוודאות".

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני: 405299/2014

שיקולי השיקום של נאשם בוגר אשר יהיה בכוחם להחריגו מהרשעה בדין שמורים למקרים חריגים ביותר
שאינם מתמצים בעצם ה"הכתמה" או ה"דימוי העצמי", שהינם כאמור התוצאות הבלתי נמנעות של
הרשעה באשור היא, ובמידה לא מבוטלת אף אחת התכליות של הדין הפלילי.
חריגים שכאלה יישמרו בראש ובראשונה למקרים המתאימים של נאשמים קטינים, או של נאשמים בוגרים
שהעבירה שעברו נמצאת בתחתית רף החומרה, נסיבות השיקום בעניינם בולמות בחריגותם – ובאזון בין
השניים לא יהיה יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מהרשעתו לבין חומרת העבירה. (נר' ע"פ 26690/00
פ"ד נ"ד (3) 689-690).

מן הכלל אל הפרט: בית המשפט אינו מוצא, כי במקרה דנן, עלה בידי ההגנה להצביע על קיומם של
התבחנים בנוגע לביטול הרשעת הנאשם בדין.

אף מבלי להידרש לטיב המעשה - העבירות בהן הורשע הנאשם ולמסר הציבורי מביטול הרשעה בגין
עבירות אלה - הרי שלא עלה בידי ההגנה להצביע על נזק קונקרטי, אשר עלול להיגרם לנאשם
כתוצאה מהרשעתו בדין.

לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות להביא ראיות לעניין זה, אך הנאשם נמנע מלהביאן. בין היתר,
בהחלטת בית המשפט בדיון מיום 5.2.2019, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת, לפני משורת הדין,
להציג ראיות לעניין משמעות ההרשעה בעבורו, אך מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.2.2019,
התקבלה הודעה מטעם הנאשם, לפיה אין בידו להעביר מסמכים ממקום כאמור.

מכל המקובץ – בהצטרף לעמדת שירות המבחן - אין בית המשפט מוצא להורות על ביטול הכרעת
הדין המרשיעה.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם ובמסגרת טווח הענישה שסוכם בהסדר הטיעון

בנסיבותיו של הנאשם דנן, בהיותו נעדר הסתבכויות קודמות עם החוק; נוכח הזמן הרב שחלף מאז
שנעברו העבירות, השיהוי בהגשת כתב האישום, אשר נבע, כהצהרת התביעה, משינוי המדיניות
באכיפת עבירות מסוג זה; לנוכח הודאתו באשמה; על מנת שלא לנתקו מהשתלבותו בעבודה

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

ובלימודים ולא להסיטו לצד הבלתי נורמטיבי של החברה – תוך מתן משקל להמלצת שירות המבחן, ולפרוגנוזה החיובית בעניינו - מוצא בית המשפט כי כלל הנסיבות שפורטו לעיל מובילות לקבלת המלצת שירות המבחן להשתתף עונש על הצד הנמוך של המתחם, הכל במסגרת טווח הענישה שסוכם בהסדר הטיעון.

לצורך איזון התמונה הענישתית, יקבל בית המשפט את עתירת התביעה, להשית על הנאשם גם עיצום כספי בדמות קנס.

כן יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד, לבל ישוב ולעבור עבירות בעלות דומות.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים ; עיין בתסקירי שירות המבחן ; עיין בחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס ; בראיות לעונש מטעם ההגנה ; שמע דברו האחרון של הנאשם – דן את הנאשם לענשים כדלקמן :

א. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 260 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי – עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך ;

ב. 4 חדשי מאסר על תנאי שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום, מה מהעבירות בהן הורשע ;

ג. קנס בסך 4,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-9 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01/08/19 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד – תעמוד היתרה לפירעון מדי.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ז סיוון תשע"ט
19 יוני 2019

ת"פ 48718-12-17 מדינת ישראל נ' ג'נא

תיק חיצוני : 405299/2014

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד הצדדים.

1

2

רון סולסקין, שופט

3

4

